

ZAMİRLER ÇALIŞMA KÂĞIDI

Zamir (Adıl): İsimlerin yerine gelerek onların yerini tutan sözcüklere denir.

Örnek: Ahmet ve Hasan okula gidiyor. Cümlesine baktığımızda Ahmet, Hasan ve okul sözcüklerinin isim olduğunu görüyoruz. Zamir olan kelimeler bu isimlerin yerine gelerek yerlerine geçer. Bu cümleyi şu şekilde de kurabiliriz:

Onlar oraya gidiyor. Cümlesine baktığımızda “onlar” ve “oraya” kelimelerinin zamir olduğunu görürüz. Çünkü bu kelimeler isimlerin yerine gelmiştir.

→Zamirler, isimlerin yerine kişi, işaret, soru ya da belirsizlik yoluyla tutabilir.

ÖRNEKLER

Ben bu akşam gelmeyeceğim.

Burası çok iyi bir yer.

Pazardan **ne** aldın?

Okulda **kimse** kalmamış, **herkes** bahçeye çıkmış.

Sizi orada da görmüşler.

Onu nereden aldınız?

Sıra Sizde

Aşağıda verilen cümlelerde zamirleri bularak zamirlerin altını çiziniz. İsimlerin yerini hangi yolla(kişi, soru, işaret, belirsizlik) tuttuğunu ifade ediniz.

1. Onlar durakta bekliyor.

2. Öteki daha güzeldi.

3. Bazı fırsatları kimileri iyi değerlendirir.

4. Çoğu gitti, azı kaldı.

5. Soruyu kendi çözmüş.

6. “Üzerindeki ağır yük, zamanından önce

yıpratmıştı. Sevgi dolu kalbi yardım etmeyi görev bildi. Herkesin yardımına koştu. Sıkıntısı olan ona

koştu. İhtiyacı olan, akıl sormak isteyen...

Bunların hiçbirisinden bıkmadı. Uğraştı, didindi.

Herkesin kalbini fethetti.”

7. Onlara iyi davranmamız gerekiyor. Onları

kırmadan ve üzmeden konuşmalıyız.

8. “Herkeseye saygılı olun, her şeyi sevin, tümüne

saygılı ve duyarlı olun. Buralar sadece size değil

hepimize/herkese lazım.”

9. Bugün okula kimler geldi?

10. Böyle beni uzaktan çağıran kim?

11. Onun böyle bir işe girişeceğini tahmin

etmemiş.

12. Pazardan neler aldın?

13. Seni görmek için dağ tepe aşttık.

14. Yol boyunca uzanan ağaçlardan gelen mis gibi

kokular. Hepsi beni benden alıyor.

15. Onu, buraya kaldırı.

EDAT – BAĞLAÇ – ÜNLEM ÇALIŞMA KÂĞIDI

Edat: Tek başlarına anlamları olmayan, cümle içinde kelimeler ya da kelime grupları arasında çeşitli anlam ilgileri kuran kelimelerdir.

Kullandığımız bazı edatlar: gibi, kadar, için, göre, üzere, (-e)karşı, (-e)doğru, (-den)dolayı, ile, ancak, yalnız vb.

Not: “ile” kelimesi “ve” anlamında kullanılırsa bağlaç, durum, birliktelik, araç vb. gibi anlamlarda kullanılırsa edat olur.

Not: “ancak” ve “yalnız” kelimeleri “sadece” anlamında kullanılırsa edat olur.

Bağlaç: Eş görevli kelimeleri, kelime gruplarını, ögeleri, cümleleri birbirine bağlayan ya da çeşitli anlam ilgileri kuran kelimelerdir.

Kullandığımız bazı bağlaçlar: ve, veya, ya da, yahut, ile, yalnız, ancak, fakat, lakin, ne var ki, ki, de, yoksa, zira, ama, öyle ki, oysa, oysaki, madem, mademki, meğer, meğerki, ya...ya, hem...hem, de...de vb.

Ünlem: Korkma, acıma, şaşırma, kızma, sevinme vb. duyguları anlatan; seslenme, emir gibi durumları bildiren kelimelerdir.

Örnekler: **Tüh!** Yazık oldu.

Hey! Bir bakar mısın?

Eyvah, geç kaldım!

Of, çok sıkıldım!

Oh be! Sonunda gelebildim.

Sıra Sizde

Aşağıda verilen cümlelerde edat, bağlaç ya da ünlem olan kelimelerin altını çizerek türünü yazınız.

1. Araba küçük ama güzel.

2. Tüh, otobüsü kaçırdık!

3. Bu elbise sana göre değil.

4. Senin için hediye aldım.

5. Sınava gelirken mutlaka kalemini ve silgini getir.

6. Eyvah, yangın çıktı!

7. Seninle gelirim yalnız erken döneceğiz.

8. Bu soruyu yalnız sen çözebilirsin.

9. Hey! Bir bakar mısın?

10. Telefonumu alabilirsin lakin çabuk getir.

11. Mehmet ile Hasan maça gitti.

12. Kardeşimle parka doğru gittik.

13. Bu arabayı ancak sen sürebilirsin.

14. Hem geleceğim diyorsun hem de bahaneler söylüyorsun.

15. Meyve ya da meyve suyu getir.

16. İmdat, yardım edin!

17. Ya doğruları söylersin ya da buradan gidersin.

18. Sabaha karşı kalktık.

19. Soru güzel ama çözemedim.

20. Erken geldik fakat yer bulamadık.